

AJ KEBY NA ULICI

Míňame sa na chodníku.
Pozdravy len zo zvyku.
Predstieraný záujem.
Máme svoje svety.
Dávno nie sme deti.
Nič s tým nezmôžem.

Prečo sa starať.
Zbytočne strádať.
Problémy hľadať.
Sám ich mám hojne.
Času žiaľ nie.
Ani ruky voľné.

Keď z okna vyzriem
občas si spomeniem,
že vôbec existuje.
Výčitky zadusím,
do kresla sadnem si.
V teple dobre mi je.

Aj keby na ulici
niekto ho dobodal
žily mi to
trhať nebude.
Je mi ukradnutý.
Čo ja mám s ním?
Teraz prvoradý
je môj vlastný splín.